

M. C. ROADRUNNER

De Helderse Motor Club Roadrunner stalde zijn metalen ros 30 jaar geleden op de plek aan de Professor van Tilweg, om er nooit meer weg te gaan. Daar wordt niet al te lang bij stilgestaan, aangezien de club volgend jaar zijn veertigjarig jubileum viert. Een club, die het zo lang volhoudt en zijn plaats in de Helderse samenleving heeft bewezen, verdient zeker aandacht in het blad van de Helderse Vereniging voor Sociale Geschiedenis.

Afb 1: een karakteristieke 'Engelse pot', de BSA Rocket Gold Star, tijdens een demonstratie tegen de 'helmplicht' in London ca 1975 (foto: Gerard Hoekmeijer)

ONTSTAAN

Eind jaren zestig en begin jaren zeventig groeide de belangstelling voor het motor rijden en de motorsport sterk bij jongeren, die aangeraakt waren door het 'vrijheidsvirus', dat door de westerse wereld raasde. Films als "Easy Rider" droegen hier aan bij. Motor rijden stond gelijk aan het idee van 'vrijheid blijheid'. Op een motor kon men zich onderscheiden van de burgerman, die zich toen en masse overgaf aan 'het blik', de auto. Die was door de sterk gegroeide welvaart financieel bereikbaar geworden voor de arbeidersklasse. Maar dat gold ook voor de motorfiets, die met de komst van relatief

goedkope Japanse merken betaalbaar werd voor jongeren. Ook in Den Helder waren er velen die door dit virus werden 'getroffen'. Uiteraard waren er ook al wat ouderen, die al veel langer motor reden – veelal op klassieke Engelse types van illustere merken als Norton, B.S.A., Triumph en Vincent. Tenslotte was de motor in de jaren vijftig al een soort 'working man's car'. Op een gegeven moment ontstond er de behoefte om zich te organiseren in een motorclub. Motorrijders beschouwden zich zelf tenslotte van een andere categorie dan de anderen, die niet de sensatie van een ronkend motorblok tussen de benen kenden. Motorrijden is immers meer dan het rijden op een motorfiets, het is een cultuur met ongeschreven regels, die mondiaal betekenis heeft. Motorrijders bijvoorbeeld, groeten elkaar als hun wegen zich kruisen. Terwijl automobilisten zich meestal door de anderen in de wielen gereden voelen in de file of bij het zoeken naar een parkeerplek. Een Helderse motorclub dus. Er waren in die tijd wat groepjes van 'bikers', die onafhankelijk van elkaar opereerden. Zo was er een groep rond Hans Ras, een clubje vrienden van de zogenaamde Wijkergroep, met als kern Loek en Hennie Wijker, een groep rond de gebroeders Cees en Sjouk Pot en één met Kees de Geus en Bertus Bouwhuis. Sommigen kenden elkaar van hun werk op de Rijkswerf. Er werd op initiatief van Hans Ras een kleine enquête gehouden onder bij hun bekende motorrijders. Deze gaf een zodanig positieve respons, dat op een door een twintigtal belangstellenden bijgewoonde bijeenkomst in een houten keetje achter de gemeentelijke begraafplaats besloten werd tot de oprichting van een motorclub. Of dit de eerste motorclub in Den Helder was, zou onderzocht moeten worden. De destijds populaire tekenfilmserie met het snelle typetje "Roadrunner" werd de naamgever voor deze nieuwe club, die officieel op 23 maart 1975 werd opgericht.

afb 2: het eerste motorhome van M.C. Roadrunner, de boerderij aan de Doggersvaart in de jaren 70 (foto: M.C. Roadrunner)

KOEIENSTAL ALS MOTORHOME

Het bestuur van de kersverse vereniging had als belangrijkste opdracht passende huisvesting - een motorhome - te vinden. Na veel zoekwerk vond men bij boer Hulsebos aan de Doggersvaart een 'home' in de vorm van het leegstaande woongedeelte van een oude boerderij, waarvan de stal nog vol stond met runderen. Het stond ook niet voor niets leeg, want het was een ware 'zwijnenstal', met gaten in de vloer en koeienvla tegen de wanden. Het was ook als stal in gebruik geweest! De handen moesten uit de mouwen gestoken worden. En dat kon je aan deze 'motormuizen' wel overlaten. In korte tijd werd de boerderij weer bewoonbaar en feestelijk in gebruik genomen als ontmoetingsplek voor de leden. In het eerste jaar had M.C. Roadrunner zo'n vijftig leden, maar na een jaar was dat aantal al ruim verdubbeld. De club begon aan een lang – zoals nu blijkt – bruisend bestaan, dat gevuld werd met motorritten, toertochten, puzzeltochten, kampeerweekends, thema avonden, maar ook gewoon met darten of op z'n 'oer Hollands', klaverjassen. Vanaf het begin werden er tijdens vakanties door leden contacten gelegd met buitenlandse geestverwanten, die leidden tot jaarlijkse 'motortreffens'. Elk jaar organiseert M.C. Roadrunner haar treffen in de zomer tijdens de vloeddagen van de Koninklijke Marine, die

bezoekt wordt door honderden motorrijders uit Nederland, Denemarken, Duitsland, Groot-Brittannië en zelfs Italië.

VERHUIZING

Na een paar jaar in de boerderij aan de Doggersvaart werd de huur echter opgezegd omdat de boerderij moest wijken voor een nieuw te bouwen woonhuis. Wat volgde was een moeizame zoektocht naar een nieuw onderkomen. Moeizaam omdat motorrijderclubs een nogal negatief imago hadden gekregen, veelal door met name de internationaal opererende "Hells Angels", beruchte motorbendes die in verband werden gebracht met criminele en gewelddadige activiteiten. Zij waren wereldnieuws geworden door het tragische free festival optreden van The Rolling Stones in "Altamont" Californië, waarbij een dode viel te betreuren. Mede door hun toedoen werden motorclubs steeds meer geassocieerd met drugs, geweld en misdaad of op zijn minst met veel lawaai van hun brullende motoren. M.C. Roadrunner heeft zich echter altijd gedistantieerd van dergelijke praktijken. Uiterlijk zien ze er uit als stoere bikers met uiteraard de gebruikelijke outfit: leren jassen en spijkerkleding en zeker ook brullende motoren, maar verder gaat de vergelijking niet op: op de club zie je bijna nooit motorfietsen staan; de dames en heren zijn meestal keurig op de fiets als zij daar een pilsje gaan pakken. Na een zoektocht van drie jaar werd met hulp van de gemeentelijke afdeling "Sport- & Jeugdzaken" en wethouder Cees Buining een 'perfecte locatie' gevonden aan de Professor van Tilweg bij het kunst- en natuurproject "De Nollen" van wijlen Rudie van de Wint.

Deze 'prachtplek' bestond uit een cascogebouw (een oude leger barak) op een ruim grasveld omzoomd met bomen. Ruim buiten 'de bebouwde kom', zodat er van mogelijke overlast geen sprake zou zijn.

Wederom moesten de handen uit de mouwen. Het resultaat mag er zijn: na een intensieve inwendige verbouwing ontstond er een ruim cafégedeelte met een fraaie bar, een keuken en een opslag- en vergaderruimte. Er werd een terras aangelegd met een windscherm en een aantal betonnen barbecues. Later werd er een grote buitentent gerealiseerd, die vooral tijdens de al genoemde motortreffens wordt gebruikt.

Afb 3: het huidige clubhuis in de sneeuw (foto: M.C. Roadrunner)

Tijdens dat al eerder genoemde jaarlijkse motortreffen verandert het terrein in een internationale kampeerplaats en spelen er rockbands. Het ledental schommelt al jaren van 120 leden (op dit moment) tot rond de 150. Roadrunner kent 'hoofdleden' (de motorrijder), gastleden en jeugdleden. Er zijn al diverse huwelijken ontsproten aan deze club. In de afgelopen jaren ontstond er een mini bike club "Little Wheels", waar wordt gesleuteld en geraced met de populair geworden mini bikes. Dit heeft zelfs een Helderse 'supercrack' opgeleverd in de persoon van Joshua Das, die al een aantal race successen op nationaal niveau heeft geboekt, hetgeen hem de bijnaam "de Gele Kanarie" heeft opgeleverd. Ook oudere Roadrunners behaalden succes in nationale wegraces: lid van het eerste uur Henny Bakker in de 350 cc klasse nationaal; Kijmpe Dijk en Martin Bakker in de "supermono" klasse en Kevin Porto, die Nederlands kampioen motorcross werd. Naast het jaarlijkse internationale motortreffen

organiseert M.C. Roadrunner jaarlijks ook een toertocht met verstandelijk gehandicapte bewoners van Noorderhaven, dat voor hen elke keer weer een feest is. Ook de gewone Nieuwedieper kan eens per jaar kennis maken met de Roadrunners tijdens de open dag, die altijd in de zomer gehouden wordt.

OP DE BARICADEN!

Zo rond 2004 werd dit allemaal verstoord door de expansiezucht van Rudi van de Wint en de stichting De Nollen, die op de locatie van de motorclub een groot en ambitieus bouwproject wilden realiseren met een atelier en een expositie- en ontvangstruimte. Ook de in bunkers op de Nollen gevestigde zendamateurs en een hondenclub zouden hiervoor moeten wijken. Voor de hondenclub werd al vrij snel een alternatief gevonden, maar de zendamateurs bleken lastig te verplaatsen, hoewel ze uiteindelijk wel van het terrein zijn verdwenen. M.C. Roadrunner bleek echter een geduchtere tegenstander: demonstratief en massaal werden talloze commissie- en raadsvergaderingen bezocht, er werd ingesproken er waren spandoeken – enfin, het hele areaal aan protestmiddelen werd op vasthoudende wijze ingezet. En met succes! Want het 'verdrijven' van Roadrunner was voor de Wint c.s. duidelijk 'een brug te ver'. Dank zij de provincie Noord Holland wordt het beoogde bouwproject nu zuidelijk van het huidige Nollen gebied gerealiseerd langs de weg naar NS station Zuid. Opluchting aan de Professor van Tilweg! En feest dus volgend jaar bij het veertig jarig bestaan van een club die niet meer weg te denken is in Den Helder.

Gerard Hoekmeijer en Henk Boerekamps

Met dank aan de 1^e secretaris van M.C. Roadrunner, Piet Gijswijk, met wie we een informatief gesprek hadden in het gezellig motorhome van de club.